

Špičkový sportovec psím hoteliérem

Nenadělám z vody hody, ale připlatíte-li, může být i bifteček

Jestliže dostávají psi jména hrdinů literárních, hudebních a filmových děl, proč by nositelé tak slavných jmen neměli mít svůj hotel? Kdo projíždí směrem od Loun na Prahu, jistě si tabule Hotel pro psy povšimnul. Provozovatelem je vzpěrač Jiří Zubrický, svého času mistr Evropy a dokonce i světa. Na recepci se dozvídáme, že tu mají čtrnáct pokojů, momentálně obsazených pěti hosty. Za malý pokoj zaplatíte 99 korun a za větší 149 korun denně. Na místo švédského stolu tu nabízejí až 15 druhů kvalitního krmiva.

■ **Jak se stalo, že se známý sportovec stal psím hoteliérem?**

„Nechtěl jsem zůstat u sportu. Bývalá manželka měla chov dalmatinů, což bylo v panelovém domě nemyslitelné. Museli jsme se ohlížet na peněženku a podle toho vybírali. Tak se stalo, že byl domek dál od Prahy, než jsme původně chtěli. Kamarádi si stěžovali, že nemají kam umístit rodinné miláčky. Mým přáním bylo, abychom vytvořili místo, kde se psům bude dobře dařit, takový „psí ráj“. Po rozvodu jsem se usedlosti v Sulci nezřekl a věnuji se činnosti dál, s přítelkyní Janou.“

■ **Proč zrovna Sulec?**

„Kvůli dostupnosti, rozhodla poloha v blízkosti hlavní silnice. Dopravní spojení rodině vyhovuje. Nemohu však popřít, že jsem si povšiml také nádherného po-

hledu na České středohoří, které je odtud jako na dlani.“

■ **Jak jste v hotelu začínal, kolik usílí vás stálo budování či restaurování objektu?**

„Nejnáročnější snad je, než si člověk vybíhá všechna povolení. Setkáváte se i s tak vynikající odborností některých řemeslníků, takže si leccos uděláte raději sami. Protože narazíte na finanční potíže, musíte budovat postupně. Psí hotel vznikl z bývalých stájí (ovčína, konírny, vepřína). Nastalo vytloukání zbytečných zdí, zůstaly obvodové zdi, střechy se ještě dodělávají. Stavební suť bylo potřeba odvoztit. Pak instalace topení, elektrifikace, zavádění vody. Aby bylo účinně zadost hygieně, jsou všude omyvatelné obklady a dlažba. Do budoucna ale plánujeme rozšiřovat kapacitu hotelu jen mírně, protože chceme péči dále vylepšovat.“

■ **Jak velký je zájem o psí hotel, souvisí to s ročním obdobím?**

„Má to více aspektů. Nejsme ve městě, lidé nejsou zvyklí na služby tohoto typu. Nejvíce lidí jezdí z Prahy, z okolí se o nás začínají zajímat. Největší zájem je v létě, kolem Vánoc a o jarních prázdninách. Jinak je provoz celoroční. Déšť ani skvrny na slunci nemají vliv na obsazenost kotců. Lidé jsou často opatrní, aby si psa dali do psiho hotelu. Raději řeknou sousedovi, ať mu hodí „něco“ přes plot. Zodpovědnější ale svému miláčkoví zajistí péči. Třeba v našem profesionálním hotelu.“

■ **Navštívili hotel V.I.P. návštěvníci?**

„Měli jsme mimo jiné tu čest poskytnout služby psovi arménskému a psovi belgického velvyslance. Ředitel počítačové firmy Triangle ze Žatce nám světil miláčka. Jako letní byt posloužil hotel psům paní režisérky Babinské. Hokejista David Volek sem vozil bishonka a čuvače. Tenistka Helena Suková se dostavila s krysáříkem Jerryem a basenjim jménem Suma-sumárum. Ze Švýcarska a z Německa jede do Česka na

dovolenou několik klientek, které o nás vědí a využijí našich služeb. Jedna paní se v Německu stěhovala a po dobu, než vše zařídila, její čínští chocholáci psi trávili všechnen čas zde, i když je převážela na vzdálenost několika set kilometrů.“

■ **Vzpomenete si na humorný zážitek?**

„Podle peří poznáš ptáčka. V tomto případě podle psa poznáte páníčka, a obráceně. Kdo je pohodový člověk, má pohodového psa. Se stěňaty tady vždycky pookřejeme. Každý pes nás potěší, když se sem vrací rád. Hodně lidí navazuje na zkušenosti svých známých, na jejich doporučení – to je více než reklama.

Jednou přivezli majitelé střední kníračku s doporučením, že je hodná. Jakmile odjeli, fenka začala vystrkovat růžky, jeden byl rád, že nebyl pokoušán. Jako taktiku jsme zvolili nevšímát se jí. Asi po týdnu zjihla, protože celou dobu sledovala, jak hladíme ostatní psy. Když nastal čas vyzvednutí, dostavila se paní majitelka i s příbuzenstvem, aby jim předvedla, jak je fenka nezvladatelná. Jaké bylo její překvapení, když zjistila, že jsme ochočovali srdcem jako Malý princ od Antoina de Saint Experyho. Na rozdíl od příbuzných se stala opravdovou kamarádkou.“

■ **Mají pejsci pestrý jídelníček? Měl jste prohlásit, že byste psům udělal i třeba biftek...**

„Každá sranda něco stojí. Z vody hody nenadělám. Když má majitel vážný zájem, klidně udělám jeho psovi i biftek. Jinak se u nás podává běžná strava – sušené krmivo, konzervy, psí pamlsky. Ustupujeme od mražených mas, nejsou už moc žádána.“

■ **Co se psům nelíbí, nač si stěžují majitelé?**

„Každému psovi jsme schopní dát individuální péči. Komu záleží na psovi, ten zajistí podmínky. Spíš se setkáváme s tím, že někteří majitelé si vymyslí neproveditelné požadavky. Přesto se snažíme vyhovět, je-li to aspoň trochu možné. Doufám, že si nemají na co stěžovat ani hosté ani jejich majitelé.

U psů snad můžete pozorovat pouze reakci – když soused dostane voňavější krmi.“

Prípravila Blanka Chocholová

FOTO ALLA BALOVSKA

Malý velký princ Jiří Zubrický své hosty v suleckém hotelu ochočuje zásadně srdcem.

Matematika převážně vážně

Průkopník dějin matematiky na Slovensku se narodil v Lounech

V neděli 21. října uplynulo 110 let od narození významného českého matematika Karla Koutského. Jeho připomenutí není náhodné – je totiž rodákem z Loun. Jeho rodiči byli Karel Koutský a Františka, rozená Roztočilová. V Lounech si ale budoucí vědec dlouho nepobyl.

Reálné gymnázium absolvoval v letech 1908 až 1915 v Kutné Hoře, následovala studia na Českém vysokém učení technickém (1915 – 1921) v Praze, při kterých se nadaný student zároveň zapsal na Filozofickou a také Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy (1919 – 1924). To už ale působí na Slovensku. Patřil totiž ke skupině českých středoškolských učitelů, kteří tam v meziválečném období působili a pomáhali zmírnit nedostatek odborníků na školách. Od roku 1921 vyučoval na gymnáziu v Třnávě, v letech 1922 až 1928 na gymnáziu ve Zlatých Moravcích. Mezitím získal v roce 1926

titul doktora přírodních věd. Na Slovensku se také oženil – jeho první ženou se roku 1923 stala Alžběta Ůrgeová.

Na přelomu 20. a 30. let Koutského „slovenská mise“ pomalu končí. V letech 1928 až 1931 vyučuje už na gymnáziu v Hodoníně a následně se mu trvalým domovem stává Brno. Nejprve od září 1931 nastoupil na dívčí reálné gymnázium, kde přečkal složité válečná léta. Do těch také patří jeho druhý sňatek s Hedvikou Vaníčkovou (1942).

Už coby zralý muž nastoupil na podzim roku 1946 na Pedagogickou fakultu brněnské Masarykovy Univerzity, v roce

1952 přestoupil na Přírodovědeckou fakultu, kde se stal vedoucím katedry matematiky. To jsme ale zapomněli na významnou událost – v tuhých letech komunistického teroru se Koutský stal docentem (1948). Později byl jmenován profesorem (1952) a nakonec získal titul doktora věd (1956). Aktivní pedagogickou činnost ukončil v roce 1963.

Karel Koutský se celý život zabýval především geometrií, teorií čísel, astronomií a dějinami matematiky. Patřil k průkopníkům dějin matematiky na Slovensku. Jako první se pokusil zpracovat tuto problematiku svnětím Slovenska zuherského kontextu, nakonec se mu ale po náročném sbírání podkladů podařilo uveřejnit na toto téma jen jednu studii, čas na důkladnější

a ucelenější zpracování už mu nebyl dopřán.

Koutský byl významným českým popularizátorem a historikem matematiky. Redigoval časopisy Matematika ve škole a Československij matematičeskij žurnal. Je autorem více než dvou set článků a pětadvaceti rozsáhlejších matematických prací. V roce 1962 mu bylo uděleno čestné členství v Jednotě československých matematiků a fyziků. Byl také členem Ústředního spolku českých profesorů v Brně.

Profesor matematiky na Pedagogické a Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity, lounský rodák Karel Koutský zemřel 2. července 1964 v Brně. Pochován je na brněnském Ústředním hřbitově na Vídeňské ulici.

David Hertl

Dvěma klavírům panovalo mládí i zkušenost

LOUNY - Koncertem Dua Ardašev vyvrcholil 4. Cyklus koncertů pro dva klavíry. Po tři říjnové pondělky se návštěvníci Vrchlického divadla v Lounech mohli vyslechnout klasické skladby napsané či adaptované pro čtyřruční či dvoj nástrojové hrání.

Nejprve si své první velké mimosoutěžní vystoupení „odbyly“ čerstvé absolventky pardubické Konzervatoře, Zuzana Pelcová a Eva Suchánková. Po první sólové polovině předvedly, proč získaly prvenství v jedné z kategorií mezinárodní Schubertovy soutěže pro klavírní dua. Polencova Sonáta pro čtyřruční klavír nebo Ravelova Španělská

Mozartova skladba probudila v pánech mazlivost a otevřela komůrku dětské fantazie.

Ardaševovi však byli z jiného světa. Vášnivě čarující Renata a matematicky přesný Igor zvedli diváky ze sedadel. Sedm vět z 1. díle Uherských tanců pro čtyři ruce Johannese Brahmse střídalo rozjařený pešský šantán s dávalami maďarské pusty.

Po přestávce následovala dvojklavírní Rachmaninova Suita č. 1 op. 5, z jejíž pevné dialogické formy tryskala lyrická nádhra.

Z Ravelových impresionistických tanců Habanera a La Valse se zase snadno zamotala hlava. Zvláště když se v druhém jmenovaném tančilo oživot.

Věřme, že podobně jako se vydařil tento minicyklus, se vydaří i příští ročník, na nějž Hana Benešová slíbila zajímavé překvapení v podobě recitálu pro klavíry a tympán.

Jan Vnouček

(4. Cyklus koncertů pro dva klavíry, 1., 8. a 15. října 2007, Vrchlického divadlo v Lounech)

rok na zahradě

■ Připravuje Specializovaná prodejna Zahradkář v České ulici 167 Louny

✿ Cibuloviny

Podzim je dobou sázení a nebo naopak vyjímání a uskladňování cibulovin. Pod tímto termínem se rozumí velká skupina květin cibulnatých (tulipány, narcisy, lilie...), hlíznatých (jiřiny, begonie...) a také rostlin s cibulovou hlízou (krokusy, gladioly a další). Připomeňme si jejich základní vlastnosti, z nichž vyplývají pěstební požadavky i nejběžnější zahrádkářské chyby.

✿ **Dostatek zásobních látek**

Všechny cibuloviny jsou vtrvalými bylinami, pro které je charakteristické, že během svého vegetačního cyklu vytvoří listy, květy (případně semena) a v podzemním orgánu nashromáždí dostatek zásobních látek pro další vegetaci. Tento jejich biorytmus (i když je pro různé druhy různý) je pokaždé jednotný, a vždy je zakončen obdobím vegetačního klidu.

Především při pokusu o přirychlování cibulovin si musíme uvědomit, že nový růst nevyvoláme jen vytvořením příznivých podmínek, ale rostliny mohou další cyklus začít až po úplném dokončení předchozího. V běžné zahrádkářské praxi se za to považuje zaschnutí nadzemních částí. Zásobní orgány tehdy dosahují maximální velikosti, a protože pak vyžadují alespoň krátký stav klidu, můžeme cibule či hlízy vyjmout ze země a dále je přesadit nebo rozdělit.

✿ **Rychlení**

S přirychlováním cibulovin začínáme již teď a naše kroky povedou do sklepa. Zpočátku totiž cibule nepotřebují světlo, ale k dobrému zakořenění je nutné zajistit přiměřenou vlhkost a hlavně optimální teplotu 2-8°C (při vyšší i nižší teplotě špatné koření, což se projeví na kvalitě květů). Do tepla a na plné světlo přenášíme k vlastnímu rychlení jen dobře zakořeněné rostliny. Zálivka musí být přiměřená (vydatnou vyžadují jen narcisy), a důležité je znovu ohlídat správnou teplotu, jejíž překročení vede ke snížení kvality květů nebo zasychání poupat.

Z běžně využívaných rostlin se krokusy rychlejší při 8-10°C, sněženky 12-15°C, narcisy 14-16°C, tulipány 16-18°C a hyacinty 20-22°C. Po odkvětu se cibule k dalšímu rychlení nehodí, ale mohou se po otužení vysadit do zahrady.

✿ **Pozor na choroby**

Za vlhčího podzemního počasí bývají květinové cibule a hlízy nejvíce napadány houbovými chorobami. Proto s jejich sklizní nečekáme a vyjímáme je z půdy ještě před úplným zaschnutím natě. Takto sklizený materiál je velmi citlivý na mechanické poškození – postupujeme hodně opatrně. Hned při vyjímání většinou oddělujeme stonky a zbylé listy. Ty by nám vadily při dosoušení a navíc představují riziko chorob při skladování. Výjimku tvoří jiřiny, ukterých

necháváme asi 10 cm část všech starých lodyh, z nichž jen odstraníme zbylé listy. Cibuloviny ukládáme do lisek v nízkých vrstvách tak, aby bylo zajištěno dostatečné proudění vzduchu. Během prvních pár dnů ztratí velké množství vody, kterou musíme odvětrat (tím mohou přijít až o třetinu své váhy).

Větší nároky na sušení budou mít samozřejmě rostliny sklizené z vlhčích pozemků nebo za vlhkého počasí. Během tohoto procesu cibule biologicky dozrávají a přechází do období klidu. Před definitivním uskladněním ještě materiál očistíme a důkladně prohlédneme. Všechny exempláře s příznaky houbových chorob okamžitě oddělujeme od zdravého zbytku. Nejčastější chorobou uskladněných cibulí a hlíz je fusariová hniloba šířící se hlavně v teplém a vlhkém prostředí (zapáchající a propadající se hnědé nebo černé skvrny, které jsou na povrch vlhké a rychle se zvětšují). Preventivně můžeme proti ní mořit hned po sklizni.

✿ **Kdy které uskladníme?**

Begonie sklízíme po popálení prvním mrazíkem. Lodyhy ponecháme a opatrně je odstraníme až po několikátýdenním sušení. Uskladňujeme při 10°C na vlhčím místě nebo v suché rašelině či pilinách.

Dosny po nástupu mrazů vyjmeme z půdy, lodyhy zkrátíme na 10 cm a uložíme i s balem do suchého skladu při 10°C

U jiřin po prvním mrazíku odstrihneme lodyhy asi 10 cm nad hlízou a v suché vzdušné místnosti necháme 2-3 týdny oschnout. Poté je očistíme a uložíme nejlépe v jedné vrstvě na chladné ale ne příliš suché místo. Doporučován bývá sklep s uskladněným ovocem. Můžeme případně lehce zasypat rašelinou nebo pilinami, ale tak, aby zaschlé lodyhy zůstaly odkryté. Teplota při skladování by měla být do 10°C.

Mečiky se mají sklídit do začátku října bez ohledu na stav rostlin (i když mají ještě zelené listy). Při sklizni celý stonek ukrotíme. Sušíme 3 týdny při 20-25°C, další 3 týdny dosušíme při 15-20°C. Poté z cibulí oloupeme vrchní slupky a uložíme do suchého skladu při 2-8°C.

Lilie jako jediné nesušíme, ale naopak je ukládáme do navlhčené rašeliny nebo pilin a držíme v teplotě okolo 5°C.

S přáním mnoha pěstitelských úspěchů *Otakar Parma ml.*

Naši kantoři opravdu umí!

Veřejnost o tom přesvědčil i třetí učitelský koncert

LOUNY - Vedle pedagogické činnosti učitelé Základní umělecké školy Louny prezentují i vlastní umělecké aktivity. V pondělí 22. října se divákům Vrchlického divadla v Lounech představili na svém třetím koncertě.

Zněl zpěv, hudební nástroje i recitace. V první polovině učitelé hráli a zpívali skladby mistrů, jako jsou Slovanské tance Antonína Dvořáka, árie z Hubičky Bedřicha Smetany. V druhé půli diváci poslouchali převážně skladby moderní. Na závěr zahrál ZUŠ Orchestra. Těleso ve složení učitelů ZUŠ (Josef Bednář, Milan Bitner, Josef Gunár, Jaromír Laksa, Petr Novotný, Zdeněk Patrovský, Jiří Soukup a Martin Veruněk) je symbolem profesionality všech učitelů a zároveň týmové práce

i schopnosti vzájemně spolupracovat.

Spolu s učiteli vystupovaly Ivana Derflerová, Renata Friedlová, Lenka Přetřílková, Martina Podaná, Jaroslava Sejvalová a Veronika Studená, akci zdařile modernovala Milena Nečesaná.

Učitelé předvedli veřejnosti skvělé výkony a potvrdili, že jsou odborníky na svých místech. Bylo zřejmé, že jim práce není jen povoláním, ale také koníčkem, a co vyučují, také bravurně ovládají.

Jindřiška Riedlová, ředitelka ZUŠ Louny